

Iată faza care a precedat golul marcat în proprie poartă de Michaud. Balonul, centrat de Tufan, trece prin fața lui Lucescu (x) care nu-l atinge deși întinde la maximum piciorul stâng. Fundașul elvețian (xx) îl va lovi, trimițându-l în plasă, pe lângă Prosper. Fotografia este luată din dreapta porții, spre deosebire de cea publicată pe coperta noastră din numărul trecut, făcută din stînga.

PREGĂTIREA ECHIBEI NAȚIONALE LA TRECUT ȘI VIITOR

Ne-am adresat antrenorilor EMERICH VOGL și prof. ANGELO NICULESCU cu câte o întrebare. Consemnăm mai jos răspunsurile lor, care, în esență, akordează metodele de pregătire ale naționalei, trecute și viitoare.

CUM AȚI PREGĂTIT LOTUL PENTRU LAUSANNE?

Pregătirea a urmărit două obiective principale: 1) Refacerea fizică a jucătorilor și realizarea unei cifre mai mari proaspetimi. Mijloacele de atingere a acestui obiectiv au fost: a) locul cantonamentului; b) dozarea și conținutul antrenamentului; c) urmărirea dirijată, până în cele mai mici amănunte, a întregii activități a jucătorilor, de la odihnă și alimentație până la controlul medical permanent. 2) Pregătirea efectivă, în raport cu particularitățile generale ale echipei elvețiene și ale jucătorilor săi cei mai buni, în vederea găsirii celor mai bune soluții tocmai față de aceste caracteristici, în scopul de a ne asigura noi controlul asupra jocului. Pentru că nu ne-am gândit nici un moment ca la Lausanne să facem numai față echipei gazdă, ci să căutăm ca noi să-i creăm probleme.

Ne cunoșteam adversarul din întâlnirile directe, dar am continuat să-l studiem ca joc și posibilități individuale prin urmărirea în continuare la jocuri (cu Grecia și Borussia Mönchengladbach, acasă la

CE AȚI PREVĂZUT ÎN VEDEREA MECIURILOR CU PORTUGALIA ȘI GRECIA, DIN TOAMNĂ?

M-ați luat cam pe negregete. Nici n-am răsuflat bine după meciul cu Elveția și să ne și gândim la cele de peste cinci luni? Cu adevărat... secolul vitezei! În mare, în linii foarte generale, pentru că amănuntele vor fi stabilite doar pe parcurs și vor trebui discutate în cadrul Biroului Federal, proiectele noastre nu prevăd lucruri spectaculoase, ci vom merge pe aceeași linie de pregătire, cu singura deosebire — esențială, poate — că de data asta vom avea în vedere că ambele partide vor avea loc pe terenul nostru. În clipa de față, jucătorii sunt la cluburile lor și vor rămâne acolo, fiind însă tot timpul urmăriți de noi. După încheierea competițiilor interne (campionatul și Cupa), toți vor avea concediu, după care vor fi chemați la

Emerich VOGL:

el), dar și citind presa de specialitate de peste hotare (după jocurile cu Spania și Portugalia, disputate în deplasare). Doream să surprindem orice detaliu de joc care ne putea fi util, în condițiile unui meci în deplasare, pe terenul Elveției. N-am fost atât de naivi să luăm ca etalon acel 1-6 cu Borussia, pentru că la acest rezultat a contribuit o serie de împrejurări care în nici un caz nu puteau fi prezente la jocul de la Lausanne. Acest meci, de altfel, a dovedit încă o dată că valorile în fotbalul european sunt foarte apropiate și că nici o echipă nu-și poate permite să se angajeze în luptă cu forțe reduse fără consecințe nefaste, cum s-a întâmplat cu elvețienii. Din meciul de la Basel am putut remarca totuși ce părți bune și ce puncte vulnerabile are echipa Elveției. De pildă, am reținut — ca pozitivă — participarea cu mare eficiență în atac a liniei de mijloc, dar ca punct nevralgic — marajul superficial la mijlocul terenului. În mare măsură aceștia au fost indicii principali pentru stabilirea jocului echipei noastre.

Trebuie să subliniez însă, că planurile noastre n-ar fi redșit dacă n-am fi avut sprijinul și înțelegerea jucătorilor, care — cu mici excepții — au aplicat tot ceea ce li s-a indicat.

Angelo NICULESCU

o perioadă de pregătire în comun, făcută la munte, în vederea reluării activității de toamnă, așa cum, de altfel, s-a procedat și anul trecut la mult discutatul stagiul de la Snagov care, într-o măsură, ne-a folosit. Apoi, din nou jucătorii vor lua drumul cluburilor lor, unde se vor pregăti. Firește, ca și înaintea acestei suite de partide internaționale pe care tocmai am încheiat-o, și în avanpremiera jocurilor cu Portugalia și Grecia, vom disputa câteva meciuri internaționale. Calendarul nostru, însă, urmează a fi fixat. Deocamdată există propunerile făcute de federațiile din Cehoslovacia și Polonia pentru două meciuri între echipele naționale. Dar și una și alta jucând meciurile din cadrul grupelor lor preliminare pe teren propriu, vor să jucăm la Praga și Varșovia. Cum însă și noi avem meciuri preliminare acasă, ne-ar interesa foarte puțin să jucăm în deplasare. Dar vom mai vedea... O serie de fotbaliști mai puțin folosiți în această primăvară de noi și care au mai puțin de 23 de ani, dar care ar putea înbrăca tricoul național, ca de pildă Anca, Domide, Dobrin, Lupulescu, Dumitru ș.a., își vor continua activitatea în cadrul echipei de tineret care va lua startul în „Cupa balcanică”. Altcceva, în plus, în săptămânile viitoare...

Victorie! Jucătorii de rezervă români au intrat pe teren pentru a-și felicita colegii. În prim plan, elvețianul Romseier, decepționat

ORA „H” A FOTBALULUI NOSTRU

Nu se poate ca în noaptea de 14 spre 15 mai 1969 fiecare din cei aproximativ 2 000 000 de telespectatori români care au urmărit transmisia meciului Elveția — România de la Lausanne să nu fi sărbătorit într-un chip oarecare mult visata revanșă cu Elveția, după doi ani de apăsătoare așteptare. Fiecare a șters în felul lui, cu buretele, peste acel „Zürich”, fermecător oraș, dar mare pacoste pentru fotbalul nostru. Mulți cu un sprit, mulți cu o îmbrățișare, toți cu un somn adînc pînă dimineața, cînd firele meciului și ale victoriei au fost desfăcute nu în patru, ci în 4 000, în 40 000...

Redactorii revistei noastre au sărbătorit evenimentul în tipografie, legați de firul nevăzut al telefonului cu trimisul nostru special care ne-a întreținut peste o oră, înconjurăți de acești admirabili pasionați ai fotbalului care sînt tipografi.

În toila agitației a apărut în tipografie scriitorul Eugen Barbu. Vesel, cu manuscrisul în mînă: „Dulcele minut 33...!” Abia trecuse o oră de la sfîrșitul meciului și Eugen Barbu a sosit, în grabă, din bd. Dacia pînă în str. Brezoianu. Cînd a scris articolul, cînd a ajuns la noi? Iată o față a pasiunii pentru fotbal care, de altfel ne-a ținut și pe noi pînă la șase dimineața în tipografie, dornici să dăm cititorilor cit mai multe amănunte.

La plecare, secretarul de redacție a avut o ultimă idee. Să mîncăm o ciorbă de burță în Piața Amzei. Știa el un loc unic. Și-am găsit, aproape de ora 7 și localul și ciorbă de burță și clienți și discuții despre fotbal. La o masă, un solitar între două virste, cu o ciorbă și o cinzeacă de țuică. Am început să zîmbim:

— Rideți că i-am bătut? Toți să ridă! N-am dormit toată noaptea. M-am plimbat pe străzi de bucurie. O să dorm toată dimineața că am serviciu după masă. Noi n-avem, dom'le, suporteri! Să se fi invirtit toată noaptea cu mașinile în centrul orașului! Să fi claronet într-una! Să nu fi dormit nimeni! Dacă vreți să știți, noaptea asta mi-a ieșit cuiul din cap. Ce rideți? Cuiul blestemat de la Zürich. Acu', să vedem ce facem? Dar, orice ar fi, i-am bătut la ei acasă! Să simtă și ei ce-i alia să iei bătaie acasă!

Lingurile incremeniseră parcă în ciorbe și oamenii ascultau, în tăcere, cu interes. Omul își vărsa necazul, decent, ușurat de un apăsător necaz...

La Lausanne a fost frumos, nespūs de frumos, poate mai frumos decît s-a scris, și în orice caz mult mai frumos decît ne așteptam. Băieții noștri, teribili din „amicalul” cu Anglia de pe Wembley, ne-au anunțat ORA H și în întîlnirile oficiale. Ora trezirii fotbalului nostru, ora aspirației la Mexic, locul turneului final pentru Cupa „Jules Rimet”. Firește, nu ne zboară gîndul la cucerirea „Zeitei de aur”, nu ne visăm nici finalisti, nici măcar semifinaliști, dar vrem ca fotbaliștii noștri să se afle acolo, pe tulburătoarele stadioane ale țării care ne-a vrăjit cu feeria Jocurilor Olimpice. Printre primele 16 echipe din lume, ajunși, după o luptă istovitoare din grupa preliminară cea mai dificilă!

Acum, după rezultatul de la Lausanne, echipa României este favorită nr. 1 a grupei nr. 1.

ECHIPA NOASTRĂ NAȚIONALĂ (5 puncte) mai are de jucat LA BUCUREȘTI cu Portugalia și Grecia; GRECIA (4 puncte), la Atena cu Elveția și ÎN DEPLASARE cu România; ELVEȚIA (4 puncte) cu Portugalia pe teren propriu și ÎN DEPLASARE cu Grecia; PORTUGALIA (3 puncte) ÎN DEPLASARE cu România și Elveția.

Prin urmare, numai băieții noștri au de susținut ambele partide pe terenul propriu, în timp ce toate celelalte trei echipe rivale vor susține cite un joc pe teren străin. Iată în ce constă teoretic, dar și practic, avantajul echipei României care, în general, ne-a decepționat de puține ori pe teren propriu, căci suportul și aplauzele celor ce iubesc fotbalul și pe fotbaliștii merituosi au înaripat-o întotdeauna.

În ultimii 10 ani, din 1959 și pînă în prezent, echipa României a susținut, pe teren propriu, 24 de partide internaționale dintre care a cîștigat 17, a remizat 3 și a pierdut 4, înscrind 50 de goluri și primind 18. În ultimii cinci ani, echipa reprezentativă a jucat la București 15 meciuri, și-a adjudecat 11 victorii, de două ori a fost la egalitate cu adversarele sale și numai de două ori a fost învinsă!

Se poate presupune și spera, în același timp, că fotbaliștii noștri nu vor dezminți tradiția și vor realiza acasă două jocuri de mare elan, care vor ingenușchia opoziția certă și disperată a echipelor Portugaliei și Greciei. Aceasta nu înseamnă, de fel, că cele două partide sînt disigate dinainte, dar calmul, siguranța cu care echipa națională va da replică încercărilor de ultimă oră ale adversarelor ei de a mai candida la calificare vor avea o mare valoare.

Adversarilor le va fi foarte greu să învingă la București, dar nu imposibil, jucătorilor români, de asemenea, nu le va fi ușor să încheie grupa cu 9 puncte și să obțină o calificare grupă, dar parcă tot mai puțin greu le va fi tricolorilor noștri decît rivalilor lor în aceste dificile încercări.

Totul va depinde de modul cum vor fi abordate: este două partide, dacă oficialii antrenorilor, publicul și presa sportivă vor ști să îndepărteze psihoza de teamă, de nesiguranță care s-a cuibărit mereu, cu sau fără voia acelor care au provocat-o, în ajunul întîlnirilor decisive, exagerindu-se astfel proporțiile reale ale evenimentelor sportive.

Este sigur că Portugalia va fi la toamnă mai interesată să cîștige meciul de la București decît cu doi ani în urmă, că Grecia va dori să infirme tradiția de a nu fi reușit pînă acum, nici la Atena, nici la București, să învingă echipa României, dar poziția echipei noastre naționale este acum puternică și de pe această poziție trebuie privită lucid, fără panică, această oră H a fotbalului nostru, bătălia pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial din Mexic.

Prin urmare, va fi înțelept să nu se anticipeze „MASURI EXCEPȚIONALE” de pregătire, să nu se suprasolicite jucătorii, să nu se inițieze pregătiri excesive, să nu se anuleze vacanța de vară a jucătorilor, să nu se recurgă la orice mijloc care ar depăși o pregătire normală, să se procedeze ca pînă acum, cu clarviziunea, răbdarea și ponderea în acțiuni care au adus rezultatele favorabile cunoscute.

Approape sigur, roadele culese pînă acum s-au datorat în mare măsură și atmosferei de lucru, de pregătire a echipei naționale, mai destinsă decît pînă în trecutul apropiat, de încredere, cu înțelegere și convingerea că pînă în cele din urmă tehnicienii și fotbaliștii vor ajunge să ne aducă satisfacții.

FAVORITII CALIFICĂRII ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI MONDIAL, după un succes de invidiat la Lausanne, iată un dar aproape nesperat făcut tuturor de fotbaliștii noștri, în întîmpinarea aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei noastre: cea mai bună performanță realizată după 23 August 1944, de echipa României într-o competiție oficială de fotbal.

Aurel C. NEAGU